

به اطرافت نگاه کن...

بله! شاید صفحه بازار جای این حرف‌ها نباشد. بله! این روزها همه مشکلات خودشان را دارند. بله! هر که بامش بیش، برفش بیشتر و ده‌ها بله دیگر این وسط وجود دارد؛ اما همه اینها باعث نمی‌شود که نگاه‌مان را از اطرافمان برگیریم.

بله! شاید صفحه بازار جای این حرف‌ها نباشد. بله! این روزها همه مشکلات خودشان را دارند. بله! هر که بامش بیش، برفش بیشتر و ده‌ها بله دیگر این وسط وجود دارد؛ اما همه اینها باعث نمی‌شود که نگاه‌مان را از اطرافمان برگیریم. موقع خرید، هر قدر که در حد و وسعمان خرید می‌کنیم، به مناظری که این روزها عادی شده و به فکرهایی که در سبد فکری مان کمتر جایی دارد، بیشتر توجه کنیم. بله! شب عید است و بسیاری، بسیاری از هموطنانمان مشکل دارند. خیلی ساده وسعشان نمی‌رسد خرید کنند. پدران بسیاری این روزها شرمند روی بچه‌هایشان هستند.

شاید من و تو که پدر هستیم، حتی تصور لحظه‌ای از این غم، ویرانمان کند. اما باور کنیم کسانی هستند که این روزها واقعا چنین غمی را سخت بر دوششان حمل می‌کنند. بسیاری یتیمان هستند که در حسرت کفشی، لباسی یا تکه‌ای شیرینی مانده‌اند.

بماند حسرت دستی را که بر سرشان کشیده شود، کنار گذاشته ایم. بدانیم که کمک و کمک کردن، فقط مختص توانمندان نیست؛ زیرا توانمندی و توانگری فقط به پولدار بودن نیست. کافی است به حس سرشار سخاوت که در روح همه ما جا خوش کرده و اتفاقاً در ایرانی جماعت بزرگ‌تر است، مجال عرض اندام بدهیم. اندازه، رقم و تعداد مهم نیست، مهم برق شادی است که از آن یک جو معرفت بیرون می‌پرد. لب‌هایی که با لبخند پر می‌شود و گرمای شوقی که وجود انسانی را دربرمی‌گیرد، همه و همه در گرو همان سخاوت بی‌ریاست.

باور کنید و باور کنیم که نوروز باستانی و ارزش‌های والایش را همین معرفت‌ها بارور می‌سازد. نوروزی که تلاش کنیم تعداد بیشتری شاد باشند، حتی به لبخندی... این روزهای شب عید، بیشتر به اطرافمان نگاه کنیم، این نگاه‌ها منشأ خیر و برکت ایزدی است... .

بهمن موسوی / جام جم